

H. 3326.

4226
Ennugemised
ja Ülesütlemised

4226

ESTI RAAMATUKOGU
SELT S
E A R E A E

Ettelagemised ja ülesütlemised.

Kelleks hakkam?

Seda aru ma ei saa,
Kelleks pean lord hakkama;
Kas ehl hakkam kuningaks
Või ehl karja kaitsejaks?
Kui ma hakkam kuningaks,
Näha saab mind ainult jaks,
Uga ei näeks mennas Leks.
Parem hakkam karjaseks,
Siis mind näeb sant ja jaks
Ja mind tunneb punnit paks

Kui suureks saan.

Kui ma korra suureks saan,
Balju teen ja valmistan:

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

35658

Isale teen ma uue tua,
 Emale keedan jassa roa,
 Wennale teen ma raudse ree,
 Sõle sepitsen õele,
 Tädile ma ostan tanu
 Onule kingin karja kanu,
 Nistiemale olgu woff,
 Teisele emale wana soff,
 Karjane, see saagu kiiisu,
 Kuitsu aga teistre Viisu.

Müüd ma wäike ometi,
 Pole mul anda ühtigi!

Haigus.

Kallid kaimud, ütelge,
 Mis te asjast arvate?
 Isa ütleb, et mul olla haigus
 Kehas kõigis paigus;
 Väiskuseks ta haigust hüüab,

Dma wiisi arstidagi püüab,
Aga wõtab selleks rohtu,
Mis toob hädaohtu :
Urwaplaastrit metsast koju kannab
Ja mul selga rohuks annab.
Nagu tuli plaaster põletab,
Nii et selg mul päewad jeda tunda saab.

Raimud, tõesti haige olen ma,
Tarwis haigust arstida.
Aga kas ei ole mõnd muud rohtu,
Mis toob vähem hädaohtu ?
Ueldaks : ikka hea on mesi.
Kui see jutt on tõsi,
Eks siis parem pole meega arstida
Kui wa urwaplaastriga ?

Rärjemett mul antagu,
Suhkurt peale pandagu,
Söön ja haigus kaob warsti,
Ilma et on tarwis arsti.
Paari päewa magan ühte lugugi,
Ega tunne enam waewa sugugi.

Oleks minu olemine.

Oleks minu olemine.

Teiseks minu tegemine,
Paneks koolmeistri kindraliks,
Birgad poisid paruniks,
Laijad paneks lambapoisteks,
Wallatumad koertepoisteks,
Kelmid hernehirmutusteks,
Käratsejad õue usteks!

Laija unenägu.

Kõik laijad kiitwad seda maad,
Kus poleks tarwis teha tööd;
Kus elada saaks hooleta
Ja süüa ilma waewata.

Kord laisik üht riiki unes nägi,
Kel piiriks — riisi-pudru mägi,
Lai wersta neli, wiis wõi kuus
Ja igal päewal wärske uus;

Kes sellest tahtis läbi minna,
See jõugu rada läbi sinna.

Noh, kuidas oli lugu seal?
Kõik aiateibad olid worstid,
Ja subkrust wärawad ja postid,
Wõiist ehitatud hoone seinad
Ja kärjemeest kõik ahjud, korstnad,
Kõik katukisedki — sukru koogid
Ja präänikutest uksed, luugid;
Ei leitud midagi seal puust,
Böld, kiwidki just selge juust.

Kus lõppes ära pudru mägi,
Sealt woolas wälja piima jõgi,
Jõe kaldal seisid saiapuud
Täis katukesi, — mis ju suud
Wett jooksema teeb, — need kukkusid
Puust jõkke nii kui plupsusid.
Siis tuli kokku rahwa rüdi
Kõik jõöma saia, piima pudi.

Ka jooksid küla tänaval
Sead, walmis küpsed, padinal,
Pusšnuga juba selja sees,
Et löigata wõib igamees.
Kes esmalt sai, see wõttis sealt,
Kus parem koht on — selja pealt;
Nüüd pistis wäitsa uuest' hästi
Sea peki sisse jälle püsti
Ja siga jooksis rutuga
Teist laiska üles otjima.

Nuku laul.

Kusfu, kusfu, nukufene,
Äiu, magus maimuke!
Mängisid ju terve päewa,
Nüüd wõid jääda unele.
Äiu, äiu!

Pigista nüüd silmad finni,
Maga hällis rahuga,
Kuni homikul sind jälle

Aratama tulen ma.
Aiu, äiu!

Homme oma lohkidesse
Sinisiidi paela saad,
Jalga joonilised sukad —
Ah, kuis ja siis rõõmustad!
Aiu, äiu!

W. Pufits.

Kes see oli?

Nägin poisikese julge,
Terwe, priske, punapalge,
Pea tal ümmargune kui kuul;
Jalgupidi osjal kiigub,
Kõrgel õhus kõwast' kõigub,
Teda raputab kange tuul.

Poisil hirmu, kartust pole,
Kuffus süski — küll on tole —
Wasta nina mul waljusti;
Ei ma süski teinud kära:

Ma sõin poisi kohe ära,
Naha ja kondidki koguni.

J. Elfen.

Wafar.

Ma tean väikest wafarat
Kuldkambrikeses kopsiwat :
Tal pole püsi päewal, ööl,
Ta ühtelugu tähtsal tööl,

Kord wõimjamini wirutab,
Kord fergemini koputab ;
Kui tasakesi takti lööb,
Siis ta ju meele rõõmsaks teeb.

Kui oled armas lapsuke
Ja kuuled sõna kärmeSte,
Siis wafar sind ei wiruta,
Waid tasakese tulkub ta.

Kuid hoia ! Kui sa kurja teed
Ja ema feelust üle läed,

Siis hakkab wafar waluga
Sind tugewasti taguma.

Kui emalt ärda palwega
Süü oled andeks palund sa,
Siis alles wafar waitseks jääb
Ja meel sul jälle rõõmsaks läeb.

Siis hoia, armas lapsuke,
Kuldkammer puhas forraste,
Et wafar sind ei wiruta,
Waid tasataktis kutsub ta.

Raamatust: „S. Bergmann'i Saulud“.

Wallatumad käekesed.

„Wallatumad käekesed,
Oh kuis tülitate mind!
Muudkui oota ühte lugu,
Kas nad wihastawad sind.

Puruks pildi kiskufite,
Põlema tikud panite,

Eile alles kapi mõtmed
Ei tea kuhu kandsite!
Ostsin alles uue nuku,
Ütlestin: „Et hoia sa!“
Aga warsti näen, et juba
Nuff on ilma jalata.“

U Rivi.

ABD.

Miisi, filmad lahti tee:
Mina tunnen a=b=d!
Spid tähed selgetks sa,
Maius-rooga annan ma!
Waata, o on ümmargune,
e on firbi sarnane:
f on nagu wikat näha —
See jääb sulle kohe päha!
U on nagu hoburaud
T kui meie aias laud.
Kui sa õppimises rühiks,
Bildi-raamatu saaks pühiks!

R. E. Sööt.

